

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2004. gada 30. novembrī *

Lieta C-16/03

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Hovrätten över Skåne och Blekinge* (Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 19. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 15. janvārī, tiesvedībā

Peak Holding AB

pret

Axolin-Elinor AB, agrāk *Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB*.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*], K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], A. Ross [*A. Rosas*] un R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši K. Gilmans [*C. Gilmann*] (referents), Ž. P. Puisošē [*J.-P. Puissochet*], R. Šintgens [*R. Schintgen*] un H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*],

* Tiesvedības valoda -- zviedru.

ģenerālvokāte K. Štiksa-Hakla [*C. Stix-Hackl*],
sekretārs H. fon Holšteins [*H. von Holstein*], sekretāra palīgs,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 24. martā,

ņemot vērā apsvērumus, ko iesniedza:

— *Peak Holding AB* vārdā — G. Gozo [*G. Gozzo*], *advokat*,

— *Axolin-Elinor AB* vārdā — K. Azeliuss [*K. Azelius*], *advokat*, M. Palms [*M. Palm*], jur. kand.,

— Zviedrijas valdības vārdā — K. Vistranda [*K. Wistrand*] un A. Kruse [*A. Kruse*],
pārstāvji,

— Eiropas Kopienų Komisijas vārdā — N. B. Rasmusens [*N. B. Rasmussen*] un
K. Simonsons [*K. Simonsson*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 27. maijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Prejudiciāla nolēmuma lūgums ir par to, kā interpretēt 7. panta 1. punktu Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (89/104/EEK) (OV 1989, L 40, 1. lpp.), kas grozīta ar 1992. gada 2. maija Eiropas Ekonomikas zonas līgumu (OV 1994, L 1, 3. lpp.), (turpmāk tekstā — “Direktīva”).
- 2 Šis lūgums tika izteikts procesā starp *Peak Holding AB* (turpmāk tekstā — “*Peak Holding*”) un *Axolin-Elinor AB* (turpmāk tekstā — “*Axolin-Elinor*”), kas pirms tam — pamata prāvas rašanās laikā — bija *Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB* (turpmāk tekstā — “*Factory Outlet*”), par veidu, kādā *Factory Outlet* laida tirdzniecībā apģērbu partiju, kas marķēti ar “Peak Performance” preču zīmi, kuras īpašnieks ir *Peak Holding*.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Direktīvas 5. pants ar nosaukumu “Tiesības, ko piešķir preču zīme” ir formulēts šādi:

“1. Reģistrētā preču zīme piešķir īpašniekam šajā ziņā ekskluzīvas tiesības. Īpašniekam ir tiesības atturēt visas trešās personas, kas nav saņēmušas viņa piekrišanu lietot komercdarbībā:

- a) jebkuru apzīmējumu, kas ir identisks preču zīmei attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kuri ir identiski tiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta preču zīme;

[..].

3. Saskaņā ar šī panta 1. un 2. punktu cita starpā var aizliegt šādas darbības:

[..]

- b) preču piedāvāšanu vai to laišanu tirgū, vai uzkrājumu veidošanu šiem nolūkiem, izmantojot šo apzīmējumu, vai pakalpojumu piedāvāšanu vai sniegšanu ar šo apzīmējumu nosaukumu;

- c) preču importu [..], izmantojot šo apzīmējumu;

[..].”

- 4 Direktīvas oriģinālās versijas 7. pants ar nosaukumu “Preču zīmes piešķirto tiesību izmantošana [izsmelšana]” noteica:

“1. Preču zīme nedod īpašniekam tiesības aizliegt tās lietošanu attiecībā uz precēm, ko laidis Kopienas tirgū, izmantojot šo preču zīmi, īpašnieks vai kas laistas Kopienas tirgū ar īpašnieka piekrišanu.

[..]”

- 5 Saskaņā ar Eiropas Ekonomikas zonas līguma (turpmāk tekstā — “EEZ”) 65. panta 2. punktu, saistībā ar šī līguma XVII pielikuma 4. punktu, oriģinālās Direktīvas 89/104 7. panta 1. punkta versija tika grozīta šī līguma vajadzībām, nomainot terminu “Kopienā” ar terminu “Līgumslēdzējā pusē”.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 6 *Peak Holding*, kas ir dāņu grupas *IC-Company*s uzņēmēj sabiedrība, ir *inter alia* preču zīmes “Peak Performance” īpašnieks. Tiesības lietot šo preču zīmi tika piešķirtas *Peak Performance Production AB* (turpmāk tekstā — “*Peak Performance Production*”) uzņēmēj sabiedrībai, kas ir saistīta ar šo grupu. Šī uzņēmēj sabiedrība ražo un pārdod Zviedrijā un citās valstīs apģērbus un aksesuārus, kas marķēti ar šo preču zīmi.
- 7 Pamata prāvas rašanās laikā *Factory Outlet* — uzņēmēj sabiedrība, kas reģistrēta saskaņā ar Zviedrijas tiesībām — veica apģērbu un citu vienību, kas galvenokārt bija ar preču zīmēm marķētas preces, kuras nāca no paralēlajiem importiem vai ievešanas atpakaļ vai kas bija iegūtas ārpus parastajiem attiecīgās preču zīmes īpašnieka izplatīšanas kanāliem, tiešo pārdošanu veikalos Zviedrijā.
- 8 Konkrēti, 2000. gada beigās *Factory Outlet* laida tirdzniecībā aptuveni 25 000 apģērbu partiju, kas bija marķēti ar “Peak Performance” preču zīmi, pēc reklāmas izvietošanas presē piedāvājot šos izstrādājumus par puscenu.

- 9 Šie izstrādājumi bija no 1996.–1998. gada *Peak Performance Production* kolekcijām. Tie bija ražoti ārpus EEZ šīs uzņēmēj sabiedrības vārdā. Šie izstrādājumi tika importēti EEZ, lai tos tur pārdotu.
- 10 Atbilstoši *Factory Outlet* viedoklim pārdošanai piedāvātie apģērbi no 1996. gada līdz 1998. gadam tika piedāvāti neatkarīgu tālākpārdevēju veikalos, toties atbilstoši *Peak Holding* viedoklim tie tika piedāvāti *Peak Performance Production* veikalos.
- 11 1999. gada novembrī un decembrī visi apģērbi šajā partijā bija daļa no tiem, kas tika piedāvāti gala patērētājiem *Base Camp* veikalā Kopenhāgenā (Dānija), kuru lietošanā bija nodevis *Carl Gry Danmark A/S, Peak Performance Production* māsas uzņēmēj sabiedrība. Šo partiju tādējādi veidoja preces, kas netika pārdotas izpārdošanā.
- 12 *Peak Performance Production* pārdeva šo partiju *COPAD International* (turpmāk tekstā — “*COPAD*”) — uzņēmēj sabiedrībai, kas reģistrēta Francijā. Atbilstoši *Peak Holding* teiktajam šajā gadījumā noslēgtajā līgumā tika noteikts, ka šo partiju nedrīkst atkārtoti pārdot Eiropas valstīs, izņemot Krieviju un Slovēniju un izņemot 5 % no kopējā daudzuma, kuru var pārdot Francijā. *Factory Outlet* apstrīdēja šāda ierobežojuma pastāvēšanu un apgalvoja, ka jebkurā gadījumā tā nezināja par to, kad nopirka šo partiju.
- 13 *Factory Outlet* apgalvoja, ka tā iegādājās šo partiju no *Truefit Sweden AB* — uzņēmēj sabiedrības, kas reģistrēta atbilstoši Zviedrijas tiesībām.
- 14 Ir konstatēts, ka preču partija nepameta EEZ no brīža, kad tā atstāja *Peak Performance Production* noliktavas Dānijā, līdz brīdim, kad tā tika piegādāta *Factory Outlet* Zviedrijā.

- 15 *Peak Holding*, apgalvojot, ka veids, kādā *Factory Outlet* izvēlējās laist preces tirdzniecībā, jo īpaši tās reklāmas, pārkāpa *Peak Holding* preču zīmju tiesības, 2000. gada 9. oktobrī iesniedza prasību *Lunds tingsrätt* (Zviedrija). Tā lūdza tiesu piespriest *Factory Outlet* segt zaudējumus, aizliegt tai šo apģērbu un citu attiecīgās partijas izstrādājumu pārdošanu un to laišanu tirdzniecībā un iznīcināt šīs preces.
- 16 *Factory Outlet* apgalvoja, ka *Peak Holding* pretenzijas ir jānoraida. Tā apgalvoja, ka attiecīgās preces EEZ tirgū laida *Peak Holding*, tādēļ tai nav tiesību aizliegt lietot preču zīmi, pārdodot šīs preces.
- 17 *Factory Outlet* apgalvoja, ka, pirmkārt, preces tika laistas tirgū tādējādi, ka *Peak Performance Production* tās importēja iekšējā tirgū un nomaksāja par tām muitas nodokļus, ar nolūku pārdot preces Kopienā. Tā apgalvoja, ka, otrkārt, preces tika laistas tirgū tādējādi, ka tās piedāvāja pārdošanai neatkarīgie tālākpārdevēji. Tā apgalvoja, ka, treškārt, tās tika laistas tirgū tādējādi, ka *Peak Performance Production* tās laida tirdzniecībā savos veikalos un *Base Camp* veikalā un ka šādā veidā tās tika piedāvātas patērētājiem. Tā apgalvoja, ka, ceturtkārt, jebkurā gadījumā šīs preces tika laistas tirgū, jo tās tika pārdotas *COPAD*, neskatoties uz to, vai tās tika pārdotas ar ierobežojumu tās atkārtoti pārdot iekšējā tirgū, vai bez tā.
- 18 *Peak Holding* apstrīdēja to, ka šīs preces ir tikušas laistas tirgū ar preču zīmes īpašnieka piekrišanu vai ka preču zīmes īpašnieks tās laidis tirgū pats. Tā apgalvoja — kaut gan preču zīmju tiesības bija izsmeltas, tiklīdz tās tika piedāvātas

pārdošanā *Base Camp* veikalā, šī izsmelšana tika pārtraukta un preču zīmju tiesības tika atjaunotas pēc tam, kad preces bija nogādātas atpakaļ noliktavās.

19 *Lunds tingsrätt* noraidīja prasību, uzskatot, ka preces faktiski tika laistas tirdzniecībā, jo tās bija pieejamas patērētājiem *Base Camp* veikalā, un ka preču zīmes piešķirtās tiesības pēc tam, kad tas bija noticis, nevarēja tikt atjaunotas.

20 *Peak Holding* iesniedza apelācijas sūdzību par *Lunds tingsrätt* spriedumu iesniedzējtiesā.

21 Tā kā tā uzskatīja, ka strīda rezultāts starp *Peak Holding* un *Axolin-Elinor* ir atkarīgs no Direktīvas 7. panta 1. punktā esošā izteiciena “laidis tirgū” interpretācijas, *Hovrätten över Skåne och Blekinge* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai preces ir jāuzskata par laistām tirgū sakarā ar faktu, ka preču zīmes īpašnieks:

a) tās ir importējis kopējā tirgū un nomaksājis par tām ievadmaksas nodokli ar nolūku tās šajā tirgū pārdot;

b) ir piedāvājis tās pārdošanā savos veikalos vai saistītas uzņēmēj sabiedrības veikalos, bet šo preču pārdošana nav notikusi?

- 2) Ja preces ir laistas tirgū atbilstoši vienai no augstāk minētajām alternatīvām un preču zīmju tiesību izsmelšana tādējādi notiek bez preču pārdošanas, vai preču zīmju īpašnieks var apturēt izsmelšanu, nogādājot preces atpakaļ noliktavā?
- 3) Vai preces ir jāuzskata par laistām tirgū sakarā ar to, ka preču zīmes īpašnieks tās ir pārdevis citai uzņēmēj sabiedrībai iekšējā tirgū, ja, pārdodot preču zīmes, īpašnieks noteica pircējam ierobežojumu, saskaņā ar kuru pircējam nebija tiesību atkārtoti pārdot preces kopējā tirgū?
- 4) Vai atbildi uz 3. jautājumu ietekmē tas, ka preču zīmes īpašnieks, pārdodot partiju, kurā ietilpa preces, deva pircējam atļauju atkārtoti pārdot mazu preču apjomu kopējā tirgū, bet konkrēti nenoteica atsevišķas preces, uz kurām šī atļauja attiecas?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 22) Ņemot vērā pamata prāvas apstākļus, iesniedzējtiesa ar savu pirmo jautājumu pēc būtības jautā, vai Direktīvas 7. panta 1. punkts būtu jāinterpretē tā, ka ar preču zīmi marķētas preces ir jāuzskata par laistām tirgū EEZ, ja preču zīmes īpašnieks tās ir importējis EEZ ar nolūku tās tur pārdot vai ja tas ir piedāvājis tās pārdošanā patērētājiem EEZ savos veikalos vai arī saistītas uzņēmēj sabiedrības veikalos, bet īstenībā tās nav pārdevis.

Tiesai iesniegtie apsvērumi

- 23 *Peak Holding* un Komisija uzskata, ka preču zīmes piešķirto tiesību izsmelšana notiek tikai tad, ja šīs preces EEZ pārdod preču zīmes īpašnieks, vai arī tas notiek ar preču zīmes īpašnieka piekrišanu. Tiesības netiek izsmeltas pirmajā jautājumā izklāstītajās hipotētiskajās situācijās.
- 24 *Axolin-Elinor* apgalvo, ka preču zīmes īpašnieka tiesību izsmelšana notiek sakarā ar faktu, ka ir notikusi šo preču importēšana, muietošana un glabāšana noliktavā EEZ ar nolūku tās pārdot. Pakārtoti tā apgalvo, ka preču zīmes piešķirtās tiesības tiek izsmeltas gadījumos, kad preču zīmes īpašnieks piedāvā preces pārdošanā patērētājiem, pat ja šis piedāvājums netiek pieņemts.
- 25 Zviedrijas valdība apgalvo, ka Direktīvas dažādu valodu versijas ir jāsaprot tā, ka no preču zīmes īpašnieka tiek prasīts spert soli tirgus virzienā, lai varētu uzskatīt, ka šīs preces ir laistas tirgū.
- 26 Tādējādi preces nevar uzskatīt par laistām tirgū EEZ tikai tādēļ, ka tās preču zīmes īpašnieks ir importētājs, muietojis un tad novietojis tās noliktavā EEZ, jo neviens no šiem soļiem nav vērsts tirgus virzienā.
- 27 Tiesību izsmelšana notiek vēlāk, kad preču zīmes īpašnieks vai persona, kura ir ieguvusi tiesības izmantot preču zīmi, piedāvā preces pārdošanai patērētājiem EEZ.

- 28 No otras puses, tiesību izsmelšana nenotiek, ja preču zīmju īpašnieks piedāvā savas preces EEZ tālākpārdevējiem, jo piedāvājums pārdot bieži vien attiecas tikai uz noteiktu daudzumu attiecīgo preču. Šādā gadījumā nav iespējams identificēt preces, attiecībā uz kurām ir notikusi tiesību izsmelšana. Turklāt piedāvājumu, kuram neseko īpašuma tiesību nodošana, nevar uzskatīt par pietiekami noteiktu, uz atsavināšanu vērstu rīcību no īpašnieka puses.
- 29 Tiesību izsmelšana īstenībā notiek, nododot preci pārdevējam, ja šī nodošana izpaužas kā solis tirgus virzienā. Nodošana vienas grupas uzņēmēj sabiedrību ietvaros ir jāuztver kā šīs grupas iekšējais pasākums, kas neizraisa tiesību izsmelšanu.

Tiesas atbilde

- 30 Ir jāatgādina, ka Direktīvas 5. un 7. pants realizē pilnīgu tiesību aktu saskaņošanu, kas attiecas uz preču zīmju piešķirtajām tiesībām, un attiecīgi definē preču zīmju īpašnieku tiesības Kopienā (Tiesas 1998. gada 16. jūlija spriedums lietā C-355/96 *Silhouette International Schmied, Recueil*, I-4799. lpp., 25. un 29. punkts, un Tiesas 2001. gada 20. novembra spriedums apvienotajās lietās no C-414/99 līdz C-416/99 *Zino Davidoff un Levi Strauss, Recueil*, I-8691. lpp., 39. punkts).
- 31 Jēdziens "laidis tirgū" EEZ, kas tiek izmantots Direktīvas 7. panta 1. punktā, veido noteicošo faktoru attiecībā uz preču zīmes īpašnieka ekskluzīvo tiesību izbeigšanos, kas ir noteiktas šīs direktīvas 5. pantā (skat. Tiesas 2003. gada 8. aprīļa spriedumu lietā C-244/00 *Van Doren + Q, Recueil*, I-3051. lpp., 34. punkts).

- 32 Tādēļ šis jēdziens ir vienveidīgi jāinterpretē Kopienas tiesību sistēmā (skat., pēc analogijas, *Zino Davidoff* un *Levi Strauss*, 41.–43. punkts).
- 33 Direktīvas 7. panta 1. punkta formulējums pats par sevi neļauj noteikt, vai preces, kuras preču zīmes īpašnieks ir importējis EEZ vai piedāvājis pārdošanā EEZ, ir jāuzskata par “laistām tirgū” EEZ šī noteikuma nozīmē. Tādēļ ir jāinterpretē attiecīgais noteikums, ņemot vērā Direktīvas sistēmu un mērķus.
- 34 Direktīvas 5. pants preču zīmes īpašniekam piešķir ekskluzīvas tiesības, kas tam ļauj *inter alia* aizliegt visām trešajām personām importēt preces ar šo preču zīmi, piedāvāt šīs preces, laist tās tirgū vai veidot uzkrājumus šiem nolūkiem. Direktīvas 7. panta 1. punkts paredz šī noteikuma izņēmumu tajā ziņā, ka tas nosaka, ka preču zīmes īpašnieka tiesības ir izsmeltas, ja preces īpašnieks preces laidis tirgū EEZ vai tas noticis ar īpašnieka piekrišanu (skat. *Zino Davidoff* un *Levi Strauss*, 40. punkts, un *Van Doren + Q*, 33. punkts).
- 35 Tiesa ir konstatējusi, ka Direktīvas mērķis jo īpaši ir nodrošināt īpašniekam ekskluzīvas tiesības lietot preču zīmi, lai pirmo reizi laistu tirgū preces, ar kuru tās ir marķētas (skat. jo īpaši Tiesas 1996. gada 11. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-427/93, C-429/93 un C-436/93 *Bristol-Myers Squibb* u.c., *Recueil*, I-3457. lpp., 31., 40. un 44. punkts).
- 36 Tā arī ir konstatējusi, ka, precizējot, ka preču laišana tirgū ārpus EEZ neizsmel īpašnieka tiesības aizliegt šo preču importēšanu bez viņa piekrišanas, Kopienas likumdevējs ir atļāvis preču zīmes īpašniekam kontrolēt preču, kas marķētas ar preču zīmi, pirmo laišanu tirgū EEZ (skat. Tiesas 1999. gada 1. jūlija spriedumu lietā C-173/98 *Sebago* un *Maison Dubois*, *Recueil*, I-4103. lpp., 21. punkts, un iepriekš minēto spriedumu *Zino Davidoff* un *Levi Strauss*, 33. punkts, un iepriekš minēto spriedumu *Van Doren + Q*, citēts iepriekš, 26. punkts).

- 37 Papildus tam tā ir uzsvērusi, ka Direktīvas 7. panta 1. punkta mērķis ir padarīt par iespējamu tālāku atsevišķa produkta vienības, kas ir marķēta ar preču zīmi, laišanu tirgū bez iespējas preču zīmes īpašniekam to aizliegt (skat. Tiesas 1999. gada 23. februāra spriedumu lietā C-63/97 *BMW, Recueil*, I-905. lpp., 57. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu *Sebago* un *Maison Dubois*, 20. punkts).
- 38 Visbeidzot, Tiesa ir konstatējusi, ka, lai preču zīme varētu realizēt savu pamata funkciju neizkropļotas konkurences sistēmā, kuras izveide ir EKL mērķis, preču zīmei ir jāgarantē, ka visas preces vai pakalpojumi, ko ar to apzīmē, ir ražoti vai piegādāti viena uzņēmuma kontrolē, kurš ir atbildīgs par to kvalitāti (skat., *inter alia*, Tiesas 2002. gada 18. jūnija spriedumu lietā C-299/99 *Philips, Recueil*, I-5475. lpp., 30. punkts).
- 39 Šajā lietā netiek apstrīdēts tas, ka gadījumos, kad preču zīmes īpašnieks pārdod ar savu preču zīmi marķētas preces trešajām personām EEZ, viņš laiž šīs preces tirgū Direktīvas 7. panta 1. punkta nozīmē.
- 40 Pārdošana, kas ļauj īpašniekam realizēt viņa preču zīmes ekonomisko vērtību, izsmel Direktīvas piešķirtās ekskluzīvās tiesības, jo īpaši — aizliegt trešajām personām atkārtoti pārdot preces.
- 41 No otras puses, ja īpašnieks importē savas preces ar nolūku tās pārdot EEZ vai piedāvā tās pārdošanā EEZ, viņš nelaiž tās tirgū Direktīvas 7. panta 1. punkta nozīmē.

42 Šāda rīcība nenodod trešajām personām tiesības rīkoties ar precēm, kas marķētas ar preču zīmi. Šāda rīcība neļauj īpašniekam realizēt preču zīmes ekonomisko vērtību. Pat pēc šādas rīcības īpašnieks saglabā savu interesi paturēt pilnīgu kontroli pār precēm, uz kurām ir viņa preču zīme, it īpaši, lai nodrošinātu to kvalitāti.

43 Turklāt ir jāatzīmē, ka Direktīvas 5. panta 3. punkta b) un c) apakšpunkts, kas attiecas uz īpašnieka ekskluzīvo tiesību saturu, nošķir *inter alia* preču piedāvāšanu, laišanu tirgū, uzkrājumu veidošanu šiem nolūkiem un to importēšanu. Tādējādi šo normu formulējums arī apstiprina, ka preču importēšanu vai to piedāvāšanu EEZ nevar pielīdzināt to laišanai tirgū.

44 Tādējādi atbildei uz pirmo jautājumu ir jābūt, ka Direktīvas 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tā, ka ar preču zīmēm marķētās preces nevar uzskatīt par laistām tirgū EEZ, ja preču zīmes īpašnieks tās ir importējis EEZ ar nolūku tās tur pārdot vai ja viņš ir tās piedāvājis pārdošanā patērētājiem EEZ savos veikalos vai arī saistītu uzņēmējsabiedrību veikalos, bet tās īstenībā nav pārdevis.

Par otro jautājumu

45 Otrais jautājums tiek uzdots tikai tad, ja uz pirmo jautājumu tiek saņemta apstiprinoša atbilde.

46 Tātad uz to nav jāatbild.

Par trešo jautājumu

- 47 Ar trešo jautājumu iesniedzēja tiesa pēc būtības vēlas uzzināt, vai apstākļos, kas raksturo pamata prāvu, tirdzniecības līgumā starp preču zīmes īpašnieku un EEZ reģistrētu uzņēmumu paredzēts atkārtotas pārdošanas aizliegums izslēdz iespēju, ka varētu notikt laišana tirgū EEZ Direktīvas 7. panta 1. punkta nozīmē, kā arī vai šis aizliegums tādējādi nepieļauj preču zīmes īpašnieka ekskluzīvo tiesību izsmelšanu, ja, pārkāpjot šo aizliegumu, notiktu atkārtota pārdošana EEZ.

Tiesai iesniegtie apsvērumi

- 48 *Peak Holding* uzsver — lai notiktu tiesību izsmelšana, kas minēta Direktīvas 7. panta 1. punktā, preces Kopienas tirgū jālaiž vai nu īpašniekam pašam, vai arī jālaiž tirgū ar īpašnieka piekrišanu. Abos gadījumos tiesību izsmelšanai nepieciešama īpašnieka piekrišana. Tiesības netiktu izsmeltas gadījumā, ja zīmes īpašnieks pārdotu preces, izvirzot noteikumu, ka viņš saglabā tiesības, kas izriet no preču zīmes. Ja šādi izvirzīts noteikums nav ievērots, tad precī nevar uzskatīt par laistu tirgū ar īpašnieka piekrišanu, tāpēc tiesības šai gadījumā netiek izsmeltas.
- 49 *Axolin-Elinor*, Zviedrijas valdība un Komisija uzskata, ka šāds līguma noteikums, kas ir prejudiciālā jautājuma priekšmets, nekavē tiesību izsmelšanu, kas notiek uz likuma pamata. Šāds noteikums trešajām personām nav saistošs. Atkārtotas pārdošanas aizlieguma neievērošana nozīmē līguma pārkāpumu, nevis intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu. Tiesību izsmelšanas juridiskās sekas attiecībā uz trešām personām nav atkarīgas no līgumslēdzēju pušu rīcības, lai kādas arī būtu sekas, ko līgums teorētiski paredz saistībā ar pienākumiem. Atšķirīga interpretācija būtu pretrunā Direktīvas 7. panta 1. punktam.

Tiesas atbilde

- 50 Direktīvas 7. panta 1. punkts paredz, ka tiesību izsmelšana Kopienā notiek tad, ja preces EEZ tirgū laiž vai nu pats zīmes īpašnieks, vai kāda trešā persona, bet ar īpašnieka piekrišanu.
- 51 No atbildes uz pirmo jautājumu izriet, ka pamata prāvas apstākļos, lai būtu notikusi laišana tirgū EEZ, ir vajadzīgs, lai īpašnieks būtu tirgojis šīs preces EEZ.
- 52 Šādas pārdošanas gadījumā Direktīvas 7. panta 1. punkts tostarp neparedz, ka no zīmes radušās tiesības var izsmelt tikai tad, ja zīmes īpašnieks ir piekritis, ka preces vēlāk tiks tirgotas EEZ.
- 53 Tiesību izsmelšana notiek ar to vien, ka īpašnieks laiž preces EEZ tirgū.
- 54 Galu galā noteikumi, kas izklāstīti tirdzniecības dokumentos, kuri attiecas uz pirmo tirdzniecības posmu EEZ un paredz teritoriālus preču atkārtotas pārdošanas ierobežojumus, skar tikai un vienīgi šo dokumentu slēdzēju pušu attiecības.
- 55 Tie nevar traucēt izsmelt tiesības, ko paredz Direktīva.

- 56 Tātad uz trešo jautājumu ir jāatbild tā, ka apstākļos, kas raksturo pamata prāvu, tirdzniecības līgumā starp zīmes īpašnieku un EEZ reģistrētu uzņēmumu paredzēts atkārtotas pārdošanas tajā aizliegums neizslēdz to, ka ir notikusi laišana tirgū EEZ Direktīvas 7. panta 1. punkta nozīmē, un šis aizliegums nekavē preču zīmes īpašnieka ekskluzīvo tiesību izsmelšanu, ja, pārkāpjot šo aizliegumu, notiek atkārtota pārdošana EEZ.

Par ceturto jautājumu

- 57 Ceturtais jautājums paredz apstiprinošu atbildi uz trešo jautājumu, t.i., ka tajā minētais paredzētais aizliegums izslēdz iespēju, ka prece ir laista tirgū EEZ, ja, pārkāpjot šo aizliegumu, notiek atkārtota pārdošana EEZ.

- 58 Tātad uz to nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 59 Tiesāšanās izdevumi, kas radušies Zviedrijas valdībai, kā arī Komisijai, kas iesniedza apsvērumus Tiesai, nav atlīdzināmi. Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (89/104/EEK), kas grozīta ar 1992. gada 2. maija Eiropas Ekonomikas zonas līgumu, 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tā, ka ar preču zīmēm marķētās preces nevar uzskatīt par laistām tirgū EEZ, ja preču zīmes īpašnieks tās ir importējis EEZ ar nolūku tās tur pārdot vai ja viņš tās ir piedāvājis pārdošanā patērētājiem EEZ savos veikalos vai arī saistītu uzņēmēj sabiedrību veikalos, bet tās īstenībā nav pārdevis;
- 2) apstākļos, kas raksturo pamata prāvu, tirdzniecības līgumā starp zīmes īpašnieku un EEZ reģistrētu uzņēmumu paredzēts atkārtotas pārdošanas aizliegums neizslēdz iespēju, ka ir notikusi laišana tirgū EEZ Direktīvas (89/104/EEK), kas grozīta ar Eiropas Ekonomikas zonas līgumu, 7. panta 1. punkta nozīmē, un šis aizliegums nekavē preču zīmes īpašnieka ekskluzīvo tiesību izsmelšanu, ja, pārkāpjot šo aizliegumu, notiek atkārtota pārdošana EEZ.

[Paraksti]